

Sygn. akt

III AUa 1144/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **7 lutego 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **7 lutego 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **L. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **24 września 2012 r.** sygn. akt **IV U 1670/11**

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 1144/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t. jedn. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił L. K. prawa do emerytury, ponieważ nie wykazał posiadania piętnastoletniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania dochodzonego świadczenia.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że wnioskodawca wykazał 7 lat, 1 miesiąc i 3 dni pracy w warunkach szczególnych i 7 lat, 2 miesiące i 5 dni pracy w szczególnym charakterze, a przy ustalaniu prawa do wcześniejszej emerytury nie jest możliwe zliczenie powyższych okresów.

Wyrokiem z dnia 24 września 2012 r., sygn. akt IV U 1670/11 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że L. K. był zatrudniony w (...) S.A. w S. w okresach od 1.09.1966 r. do 24.10.1970 r. oraz od 4.05.1987 r. do 31.08.1991 r., za które zakład pracy wystawił świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 20 czerwca 2011 r. Ponadto Sąd ustalił, że w warunkach szczególnych wnioskodawca pracował od 23.11.1970 r. do 21.04.1971 r. w Kopalni W. K. (...) łącznie ma staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat, 6 miesięcy i 1 dzień. Dalej Sąd ustalił, że wnioskodawca pracował na stanowisku nauczyciela praktycznej nauki zawodu w Zespole Szkół (...) S., a następnie w C. K. P. w S. i do dnia 1.01.1999 r. udowodnił okres pracy w szczególnym charakterze w wymiarze 7 lat, 2 miesiące i 2 dni.

W ocenie Sądu stanowisko organu rentowego o niemożności sumowania okresów pracy w warunkach szczególnych z okresami pracy w szczególnym charakterze jest prawidłowe, co wynika z treści § 4 ust. 3 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca zarzucił naruszenie § 4 ust. 3 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przez przyjęcie, że ubezpieczony nie posiadał 15 lat pracy w warunkach szczególnych ani 15 lat pracy w szczególnym charakterze, przypadających przed 1.01.1999 r., a także naruszenie art. 233 kpc, poprzez błędne obliczenie okresu pracy uprawniającego do wcześniejszej emerytury ze względu na okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu, albowiem zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie jest trafny i nie narusza prawa.

Przedmiotem sporu w sprawie było uprawnienie L. K. do emerytury w obniżonym wieku. Uprawnienie do dochodzonego świadczenia wnioskodawca wywodził z faktu posiadania okresów pracy w warunkach szczególnych oraz okresów pracy pedagogicznej. Wnioskodawca udowodnił 7 lat, 6 miesięcy i 1 dzień pracy w warunkach szczególnych oraz 7 lat, 1 miesiąc i 3 dni pracy nauczycielskiej.

Już na wstępie zauważyć należy, że przy ustalaniu okresów zatrudnienia warunkujących nabycie prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym nie jest możliwe zliczenie okresów pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze (por. wyrok SN z 8 lutego 2002 r., II UKN 53/01, OSNP 2003/23/576, uchwała SN z 29 września 2005 r., II UZP 10/05, OSNP 2005/1-2/21).

Zgodnie bowiem z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), pracownik – mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, osiągnął wiek emerytalny 60 lat oraz ma okres zatrudnienia w wymiarze 25 lat, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach nabywa prawo do emerytury. Powyższy okres można powiększyć, zgodnie z pkt. 3 § 4 rozporządzenia o okresy pracy górniczej, a także okresy wymienione w § 5 – 10 rozporządzenia, do których nie należy okres pracy pedagogicznej. Z kolei zasady przechodzenia na emeryturę nauczycieli, wychowawców lub innych

pracowników pedagogicznych, uważanych za wykonujących pracę w szczególnym charakterze określa § 15 w związku z § 4 rozporządzenia RM z 7.02.1983 r., odsyłając w zakresie pojęcia pracy nauczycielskiej do art. 1 pkt. 1 – 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t. jedn. 2006 nr 97, poz. 674).

Analiza treści powołanych regulacji wskazuje, że przepisy rozporządzenia wyraźnie rozróżniają dwie kategorie prac i przede wszystkim ustanawiają z tytułu ich wykonywania różne warunki emerytalne. Takie ukształtowanie prawa do omawianego świadczenia stoi na przeszkodzie uznaniu, że emerytura z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest świadczeniem jednorodnym przysługującym w sytuacji łącznego uwzględnienia wszystkich okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze. Emerytura przysługuje z tytułu wykonywania przez wymagany okres konkretnego zatrudnienia, ujętego oddzielnie w odpowiednich wykazach lub w § 9 – 15 rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r. Dodać jeszcze należy, że ze względu na charakter świadczenia, stanowiącego wyjątek od zasad nabycia prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, przepisów rozporządzenia nie można wyklądać z zastosowaniem wykładni rozszerzającej.

Z podanych przyczyn brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia apelacji i dlatego na mocy art. 385 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku.